

Duminica a cincea după Paști (a Samarinenței)

Sfânta Utrenie

10 mai 2026

Ap. Fapte 11, 19-30; Ev. Ioan 4, 5-42; gl. 4, voscr. 7

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă cu glas lin și rar (în timp ce Preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei)

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Apoi

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

(Preotul citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții.)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!” Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toți ce-mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către fața păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsă peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilor mele din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și

vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătați gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Că de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(de 3 ori, fără închinăciuni)*

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjurat-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu se va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-

m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare (dacă preotul are timp să o facă; dacă nu, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)

Preotul: Cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, cântă pe glasul al 4-lea (glasul de rând al Octoihului)

Stih: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine într-un numele Domnului.

Stih: Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Strana: (cântă)

Troparul Învierii, glasul al 4-lea

Propovăduirea Învierii celei luminate înțelegând-o de la înger Ucenitele Domnului, și lepădând osândirea cea strămoșească, Apostolilor laudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă. (de două ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 8-lea

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai zis: Cel însetat să vină la Mine și să bea! Izvorule al vieții, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la primul rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

După întâia Catismă, Sedelnele Învierii, din Penticostar, glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai-nainte de patimă a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Slavă...

Înviat-ai din mormânt ca un nemuritor, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta, prin Învierea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru; zdrobit-ai cu tărie puterea morții; arătat-ai, Milostive, tuturor, Învierea. Pentru aceasta Te și slăvim, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la al doilea rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

După a 2-a Catismă, Sedelnele Învierii, din Penticostar, glasul al 4-lea
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Din înălțimile de sus pogorându-se Gavriil, și venind la piatra unde era Piatra vieții, în albe veșminte fiind îmbrăcat, a grăit celor ce plâneau: Încetați tânguirea cea cu plângere, voi care aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Cel pe care-L căutați plângând, cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul!

Slavă...

Cu sfatul Tău cel de voie, Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind legat, moartea cumplit s-a prădat, și toți cei din iad au strigat, la Învierea Ta cea de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând și în minte a avut ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără de sămânță, Născătoare de Dumnezeu, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit. Și, mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a strigat: Fecioara naște, și după naștere rămâne tot fecioară.

Strana: (apoi cântă, cu glas dulce, pe glasul al 5-lea)

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te între cei morți socotit fiind și puterea morții surpând, Mântuitorule, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Pentru ce miruri, din milostivire, amestecați cu lacrimi, o ucenițelor? Îngerul cel ce a strălucit la mormânt a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Foarte de dimineată mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți Învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plâneau; iar îngerul către ele a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Treimii

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Născătoarei de Dumnezeu

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Ipacoi)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi citește Ipacoi și cântă Antifoanele)

IPACOI al Învierii, glasul al 4-lea

Mai înainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor cele despre Învieria Ta cea minunată, Hristoase; că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele Învierii, glasul al 4-lea

Antifonul 1

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă..., și acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul 2

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, din adâncul sufletului meu; și să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce îl întristează.

Slavă..., și acum...

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Antifonul 3

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe; și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Slavă..., și acum...

Prin Sfântul Duh este bogăția cunoașterii de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimen

Strana: (cântă pe glasul al 4-lea, glasul de rând al Octoihului; Psalm 43: 28, 1)

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă, și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău!

Stih: Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă.

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă, și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău!
Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă, și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău!

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că sfânt ești, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. (*Și se cântă pe glasul al 4-lea, glasul de rând al Octoihului.*)

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. (*de trei ori*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm **Sfânta Evanghelie**. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la Sf. Ap. și Evanghelist Ioan** citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și preotul citește Evanghelia a 7-a a Învierii, Ioan 20, 1-10*)

(*după citirea Sfintei Evanghelii*)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi se cântă pe glasul al 2-lea (sau se citește)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfânta Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că iată, a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. (*de trei ori*)

Strana: (*apoi citește îndată, rar și cu umilință*)

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu într-un cuvinte Tale

și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucurase-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucurase-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Strana: (cântă pe glasul al 2-lea)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curăță fărădelegile noastre.

Stihira Învierii, glasul al 6-lea: Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul (citește rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., sau dacă aceasta nu se mai citește, zice îndată ecfonisul): Cu mila și cu îndurărilor...

Strana: Amin.

CANOANELE

(pe 14: al Paștilor, cu Irmosul, pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2 (din Duminica Mironosițelor); al Înjumătățirii, al doilea, pe 4; și al Samarinencei, pe 4; **Catavasiile Paștilor, glasul 1**)

Cântarea 1-a

Canonul Paștilor, glasul 1

Irmos: Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne curățăm simțirile, și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii. Și cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Troparele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Hotarul morții l-ai stricat, născând pe Hristos, Viața cea veșnică, Cel ce a răsărit astăzi din mormânt și lumea a luminat, Fecioară cu totul fără prihană.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Văzând pe Fiul tău și Dumnezeu înviat, bucură-te împreună cu Apostolii, Curată, de Dumnezeu cu har dăruită. Bucură-te, ceea ce ești pricina Bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Canonul Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Bateți din palme, neamurilor, plângeți, iudeilor, că Hristos, Dătătorul de viață, a rupt legăturile iadului, pe morți i-a înviat și bolile a vindecat cu cuvântul. Acesta este Dumnezeul nostru, Cel ce dă viață celor ce cred întru numele Lui.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Minune ai arătat, schimbând apa în vin, Stăpâne, Cel ce în Egipt ai prefăcut râurile în sânge; și pe morți i-ai înviat, săvârșind această a doua minune. Slavă, Mântuitorule, voii Tale celei negrăite; slavă smereniei Tale, prin care ne-ai înnoit pe noi.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Izvor pururea curgător de viață adevărată fiind, Doamne, Tu ești Învierea noastră; voind Te-ai ostenit, Mântuitorul meu, și de bună voie ai însetat, legilor firii supunându-Te; și la Sihar venind cu trupul, ai cerut samarinencei apă să bei.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Tu singură, Născătoare de Dumnezeu, ai cuprins în pântece pe Făcătorul tău, și L-ai născut cu trup în chip de negrăit și fecioară ai rămas, nicicum stricându-se fecioria. Pe Acesta roagă-L neîncetat, Curată, ca pe Fiul tău și Dumnezeu, pentru turma ta pururea.

Canonul Duminicii Samarinencei, glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Văzând mironosițele pe îngerul cel cu chip strălucitor, de frică au fugit de la mormânt; dar aflând de Învierea lui Hristos, s-au grăbit să spună Ucenicilor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Doamne, Cel ce acoperi cu ape culmile cele mai înalte, fiind Apa Vieții, ai dat sfintele Tale ape samarinenței, care cerea, și care a cunoscut milostivirea Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Treime, mântuiește pe cei ce Te slăvesc pe Tine cu credință curată, Părinte și Fiule și Duhule, ca un Făcător a toate, și ne dăruiește nouă ispășire de păcate ca Cel ce ești preabun.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, scaun de foc! Bucură-te, sfeșnic cu totul de aur! Bucură-te, nor al luminii! Bucură-te, palat al Cuvântului și masă duhovnicească, ceea ce ai purtat cu vrednicie pe Hristos, Pâinea vieții.

Catavasia 1-a, glasul 1

Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Cântarea a 3-a, glasul 1

Irmos: Veniți să bem băutura nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din Izvorul nesticăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, în Împărăția Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

La viața cea nesticăcioasă mă întorc astăzi, Curată, prin bunătatea Celui ce S-a născut din tine, și tuturor marginilor lumii lumină a strălucit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut cu trup, văzându-L înviat din morți, precum a zis, dăntuiește, Curată; și pe Acesta, ca pe un Dumnezeu slăvește-L, Preacinstită.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Nu judecați cu judecată fățarnică, iudeilor, zis-a Stăpânul învățând, precum este scris, când a venit în templu la înjumătățirea Praznicului celui legiuit.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Nu judecați cu judecată fățarnică, iudeilor! Că a venit Hristos, despre Care au spus prorocii că va veni din Sion, și lumea la Sine va chema.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

De nu credeți cuvintelor, credeți măcar faptelor Stăpânului, iudeilor; pentru ce vă amăgiți, lepădându-vă de Cel sfânt, despre Care a scris în Lege Moise?

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Unul din Treime fiind, ai fost văzut făcându-Te trup, neschimbându-Ți ființa, Doamne, și nici arzând pântecul cel nestricat al celei ce Te-a născut, deși ești întru totul Dumnezeu și foc.

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ce vă mirați, femeilor cu miresme? Pentru ce căutați în mormânt pe Stăpânul? S-a sculat și lumea împreună a ridicat, a grăit mironosițelor îngerul cel strălucitor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cel ce ești Viață și Izvor al nemuririi, ai șezut lângă fântână, Îndurate, și ai săturat cu prea înțeleptele Tale ape pe samarineanca, cea care a cerut de la Tine și care Te lauda.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Un Dumnezeu peste toate este laudat în Treime: Tatăl și Fiul și dumnezeiescul Duh, pe Care Îl slăvesc cu frică cetele cerești, luminat grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești întru toți vecii!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Zămislind în chip neînțeles pe Dumnezeuul tuturor, în pântecul tău, Fecioară-maică, L-ai născut mai presus de cuget și de cuvânt, rămânând fecioară, ca și mai înainte de naștere, dumnezeiască Mireasă.

Catavasia a 3-a, glasul 1

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din Izvorul nesticăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 4-lea, Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ziceai către cei care erau de față, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi! Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință grăim: Dăruiește nouă îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre.

Strana: (citește)

ICOS

Sufletul meu cel înțelenit în fărădelegile greșelilor, adapă-l cu șuvoaiele sângiurilor Tale, și arată-l roditor de fapte bune. Că Tu ai zis tuturor să vină la Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu Preasfinte, și să scoată apa cea vie, a nesticăciunii, care spală păcatele celor ce laudă slăvita și dumnezeiasca Ta Înviere, dând, Bunule, celor ce Te cunosc pe Tine Dumnezeu, puterea Duhului, Care cu adevărat S-a pogorât de sus peste ucenicii Tăi; că Tu ești Izvorul vieții noastre.

Strana: (cântă)

Sedealna Samarinencei, din Penticostar, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Să se bucure cerul! Să dănțuiască cele de pe pământ! Că Hristos, arătându-Se din Fecioară ca un om, a izbăvit din stricăciune toată firea omenească prin însăși moartea Sa; iar cu minunile strălucind, cerând apă femeii samarince, i-a dat izvorul tămăduirilor, ca Cel ce singur este fără de moarte.

Slavă..., și acum..., a Înjumătățirii, glasul al 4-lea, Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Dătătorule de înțelepciune și Stăpâne, când a sosit praznicul cel legiuit, stând în templu, învățați zicând către toți așa: Veniți cei însetați, beți din apa ce v-o dau Eu acum; prin care vă veți îndulci toți oamenii de viață și de desfătare dumnezeiască.

Strana: (apoi cântă)

Cântarea a 4-a, glasul 1

Irmos: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi, și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, grăind cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca un Atotputernic.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Parte bărbătească a fost Hristos, ca Unul ce a deschis pântecul fecioresc, iar ca o hrană, Mielușel S-a chema; și fără prihană a fost Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; iar ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ca un Mielușel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă, frumos, Soarele dreptății.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat, jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca Cel Atotputernic.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cel ce a zidit pe Adam, pe strămoșul tău, Curată, S-a zămislit din tine; și cu moartea Sa a surpat, astăzi, pe moartea, care ne-a venit prin acela, și pe toți a luminat cu dumnezeieștile raze ale Învierii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pe Hristos, pe Care L-ai născut, văzându-L frumos strălucind din morți astăzi, Curată, ceea ce ești bună și fără prihană și frumoasă între femei, spre mântuirea tuturor, slăvește-L împreună cu Apostolii, bucurându-te.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Dacă trebuia să vină Mesia, iar Hristos este Mesia, pentru ce nu credeți într-Însul, călcătorilor de lege? Iată, a venit, și mărturisesc aceasta cele ce Însuși face: apa în vin o a prefăcut și pe slăbănog cu cuvântul l-a întărit.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Neînțelegând Scripturile, vă amăgiți cu toții, fariseilor fără de lege; că Hristos cu adevărat a venit, și pe toți a luminat, și a făcut între voi multe semne și minuni; ci în zadar vă lepădați de Viața cea adevărată.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Un lucru am arătat vouă și, iată, toți vă mirați, grăia Hristos către iudei, zicând: Voi tăiați împrejur și sâmbăta pe om; pentru ce dar Mă mai clevețiți pe Mine, Cel ce am ridicat cu cuvântul pe slăbănog?

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Dumnezeu Cel necuprins, dumnezeiască Mireasă-Fecioară Maică, Curată, nu înceta rugându-te pentru noi, ca să ne izbăvim prin tine din strâmtorări, că la tine pururea scăpăm.

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Îngerul a grăit mironosițelor: Pentru ce plângeți, femeilor? Pentru ce căutați cu miresme pe Cel fără de moarte? Sculatu-S-a, precum a zis.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Samarinencei, care a cerut de la Tine apă, i-ai dat, Doamne, cunoștința puterii Tale. Pentru aceasta, în veci nu va mai înseta, lăudându-Te pe Tine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Treime mai presus de ființă! Părinte, Cuvinte și Duhule dumnezeiesc, deopotrivă puternic, împreună fără de început, mântuiește-ne pe toți cei ce cu credință Te lăudăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rug nears te-a văzut pe tine de demult, dătătorul de lege; iar Daniel, munte sfânt te-a înțeles, Stăpână, ceea ce ești una Maică și Fecioară.

Catavasia a 4-a, glasul 1

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, grăind cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel Atotputernic.

Cântarea a 5-a, glasul 1

Irmos: Să mergem dis-de-dimineată, și în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare vesele, laudând Paștile cele veșnice.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un Mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Luminează-te cu razele cele dumnezeiești și de viață purtătoare, ale Învierii Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu, Preacurată, și se umple de bucurie adunarea celor binecredincioși.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

N-ai deschis ușile Fecioarei când Te-ai întrupat, și nici pecetea mormântului nu le-ai stricat, Împărate al făpturii; pentru aceasta văzându-Te pe Tine înviat, s-a bucurat.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cu minuni ai împodobit pe Apostolii Tăi, Mântuitorul nostru; cu semne ai mărit pe ucenici, în toată lumea, slăvindu-i și dându-le lor împărăția Ta.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Toate marginile pământului le-au luminat Ucenicii cu minuni și cu învățături, în felurite chipuri propovăduind cuvântul împărăției Tale, Hristoase Mântuitorule.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Laudă înălțăm împărăției Tale și cântare aducem Ție, Celui ce pentru noi Te-ai arătat pe pământ și lumea ai luminat, iar pe Adam l-ai chemat din nou.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Făcutu-s-a pântecele tău, masă sfântă, Născătoare de Dumnezeu, având pe ea Pâinea cea cerească, din care tot cel ce mănâncă nu moare, precum a zis Hrănitorul tuturor.

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apostolilor, săltați, îngerilor, dănuțiți, și vă bucurați toți pământeni! Că Domnul a înviat, stricăciunea a fost alungată și întristarea a încetat, iar Adam dănuiește.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Izvor de viață fiind, Doamne, ai dăruit odinioară apa iertării și a cunoștinței, femeii samarince, care o ceruse de la Tine; pentru aceea laudăm îndurările Tale cele negrăite.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Unimea cea în trei fețe, Treimea cea de o ființă, pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Duhul Sfânt, cinstim; pe unul Dumnezeu nedespărțit cu firea, pe Făcătorul și Domnul și Stăpânul a toate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, Curată, te numim: poartă neumblată, țarină nearată, chivot care ai purtat mana, amforă și sfeșnic și cădelniță a cărbunelui celui fără de materie.

Catavasia a 5-a, glasul 1

Să mergem dis-de-diminează, și în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Cântarea a 6-a, glasul 1

Irmos: Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului, și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Păzind pecetea întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei prin nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine Însuți de voie aducându-Te Tatălui, ai ridicat pe Adam cu tot neamul, înviind din mormânt.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Firea cea mult stăpânită de moarte și de stricăciune, este ridicată la viața cea nesticăcioasă și veșnică, prin Cel ce S-a întrupat din preacurat pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pogorātu-S-a în cele mai de jos ale pământului, Cel ce S-a pogorât în pântecul tău, Curată, și S-a întrupat mai presus de minte, a și ridicat împreună cu Sine pe Adam, înviind din mormânt.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Când s-a înjumătățit Praznicul, Iisuse, Cel ce porți grija tuturor marginilor lumii, suitu-Te-ai în templu și ai învățat pe mulțimi cuvântul adevărului, precum spune Ioan.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Deschis-ai buzele Tale, Stăpâne, propovăduit-ai lumii că ești de aceeași fire cu Tatăl cel fără de început și cu Preasfântul Duh, păstrând-o cu Amândoi și după întrupare.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Lucrul Tatălui ai săvârșit, cu faptele ai adevărit cuvintele Tale, vindecări și semne săvârșind, Mântuitorule, pe slăbănog îndreptându-l, pe leproși curățind și pe cei morți înviindu-i.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Fecioară după naștere te laudăm pe tine, Fecioară și Maică te mărim pe tine, una curată, dumnezeiască Mireasă-Fecioară; că din tine S-a întrupat cu adevărat Dumnezeu, înnoindu-ne pe noi.

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pentru ce plângeți? Pentru ce aduceți, femeilor, miresme, ca unui mort? S-a sculat Hristos, lăsând giulgiurile goale, grăit-a oarecând tânărul, cel ce s-a arătat plin de strălucire; mergând, binevestiți prietenilor Lui, Învierea.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Doamne, Cel ce ești râu îndestulat al vieții și adâncul milei, Bunule, călătorind, ai șezut lângă fântâna jurământului și către samarineancă ai grăit: Dă-Mi apă să beau, ca să primești apele iertării.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Laud cu credință, împreună cu Puterile cele fără de trupuri, pe Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună pe un scaun șezător, și pe Duhul cel de o ființă: o Ființă și o Fire, o slavă și o împărăție, pe Dumnezeu, Făcătorul tuturor și Cuprinzătorul a toate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, Fecioară, ceea ce singură ai născut și ți-ai păzit pân-tecele nestricat, te laudăm, Curată, ca pe ceea ce ești scaunul Domnului, și poartă și munte și sfeșnic fără de materie, camera lui Dumnezeu cu totul luminată și sălaş al slavei cu strălucire, chivot și amforă și masă.

Catavasia a 6-a, glasul 1

Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului, și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL Duminicii Samarinencei, glasul al 8-lea

Podobie: Ca o pârgă...

Cu credință venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înțelepciunii, din care bând din destul, cea în veci vrednică de laudă a moștenit împărăția cea de sus!

Strana: (citește)

ICOS

Să ascultăm pe Ioan, cel ce ne învață pe noi despre cinstitele taine, care s-au făcut în Samaria: cum a vorbit Domnul cu femeia, cerându-i apă, Cel ce a adunat apele în adunările lor; Cel ce este împreună-șezător pe scaun cu Tatăl și cu Duhul. Că a venit să caute chipul Său, ca Cel ce este pururea laudat.

SINAXAR

În această lună, în ziua a zecea, pomenirea Sfântului Cuvios Calistrat de la Timișeni și Vasiova; și a pătimirii Sfântului Apostol Simon Zilotul, adică râvnitorul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici și frați: Alfiu, Filadelf și Ciprian; a Precuviosului Părintelui nostru Isihie Mărturisitorul; și a Precuviosului Părintelui nostru Lavrentie, care cu pace s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Tot în această zi, Duminica a cincea după Paști, prăznuim sărbătoarea samarinencei.

Cu rugăciunile muceniței Tale Fotini, Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Strana: (apoi cântă)

Cântarea a 7-a, glasul 1

Irmos: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin Patimă, pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestrucăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeul părinților, și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Femeile cele de Dumnezeu înțeleptite, cu miruri către Tine au alergat și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină Ucenicilor Țăi, Hristoase, le-au binevestit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice; și, săltând, laudăm pe Pricinitorul, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeul părinților, și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani, din mormânt cu trupul, tuturor a strălucit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Fiul tău omorând astăzi moartea, ceea ce ești cu totul fără prihană, tuturor celor muritori viața cea veșnică a dăruit; Cel Unul singur binecuvântat, Dumnezeul părinților, și preaslăvit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cel ce împărățește peste toată făptura, făcându-Se om, S-a sălășluit în pântecul tău, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită; și cruce și moarte răbdând, a înviat cu dumnezeiască cuviință, împreună ridicându-ne pe noi, ca un Atotputernic.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Trupește ai ostenit, Cel ce ești odihna tuturor; de bună voie ai însetat, Izvorule al minunilor; apă ai cerut, Iisuse, apa cea vie făgăduind.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cu femeia samarineancă ai vorbit, Doamne, vădind nebunia fariseilor celor fără de lege; că aceea a crezut că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, iar ei s-au lepădat de Tine.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apa vie, cea săltătoare, apa nemuririi ai făgăduit să dai, Izvorule cel pururea viu, celor ce primesc cu credință Duhul Tău, Mântuitorule, Care din Tatăl porcede.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

În pântecul tău ai încăput pe Cuvântul cel neîncăput; la sânul tău ai alăptat pe Hrănitorul lumii; în brațe ai purtat pe Făcătorul a toate, Născătoare de Dumnezeu, Curată.

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pentru ce căutați printre cei morți pe Cel ce viază în veci?, zis-a femeilor tânărul, cel ce s-a arătat. S-a sculat, precum a zis; iată, după cum vedeți, giulgiurile goale și mormântul este deșert; mergeți degrabă de spuneți Apostolilor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apă a vieții ești, a grăit samarineanca lui Hristos; deci, adapă-mă, Cuvinte, cu dumnezeiescul Tău har, pe mine, cea totdeauna însetată, ca să nu mai fiu stăpânită de uscăciunea necunoștinței, Iisuse Doamne, ci să vestesc măririle Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Lăudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe dumnezeiescul Duh, Treimea cea nedespărțită după fire și despărțită după fețe; o Ființă de aceeași fire, fără de început, făcătoare a toate și Dumnezeu, pe Care Îl laudă toate cetele cerești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După nașterea cea înfricoșătoare ai rămas fecioară, Curată, Sfântă Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta, toate cetele îngerești și toate neamurile omenești, cu glasuri fără de tăcere te laudă pe tine, încăpere curată a Celui neîncăput.

Catavasia a 7-a, glasul 1

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin Patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nesticăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeul părinților, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a, glasul 1

Irmos: Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, laudându-L pe Dânsul, ca pe un Dumnezeu, în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi. Că iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Părinte Atotțiitorule și Cuvinte și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Venit-a prin tine în lume Domnul, Fecioară de Dumnezeu Născătoare; și zdrobind pântecele iadului, ne-a dăruit nouă, celor muritori, învierea. Pentru aceasta Îl binecuvântăm întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Surpând toată puterea morții, Fiul tău, Fecioară, întru a Sa Înviere, ca un Dumnezeu tare, ne-a înălțat pe noi împreună cu El și ne-a îndumnezeit. Pentru aceasta Îl laudăm în veci.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Veniți, popoarelor, de vedeți pe Cel ce șade pe scaunul slavei, hulit de gloatele celor fără de lege; și văzându-L, lăudați pe Mesia, Cel mai înainte vestit de proroci.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Tu ești cu adevărat Hristos, Cel ce ai venit în lumea aceasta, de la Care este mântuirea și iertarea păcatului strămoșesc; Tu ești, cu adevărat, viața celor ce cred în Tine.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

La Înjumătățirea Praznicului, precum este scris, a venit Înțelepciunea lui Dumnezeu în templu și a învățat că El era cu adevărat Mesia-Hristos, prin Care este mântuirea.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Spune cum ai născut pe Cel ce mai înainte a strălucit din Tatăl, fără de ani, Care este lăudat împreună cu Duhul Sfânt, dacă nu precum Iisus știe, Cel ce a binevoit a Se naște din tine, Născătoare de Dumnezeu?

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Arătat-Te-ai, Doamne, celor ce ședea în întuneric, Cel ce ești Lumină neapusă și Viață a tuturor. Pentru aceasta, dacă Te-a văzut adunarea dreptilor Cuvinte, a săltat de bucurie și a grăit: Venit-ai ca să dezlegi din legături pe toți; lăudăm puterea Ta.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Șezut-ai lângă fântână, Mântuitorule, în ceasul al șaselea și ai dat samarinencei apa cea vie și izvoare de cunoștință, pentru multa milostivire; cu care toți împreună, strigăm, cântând: Binecuvântați neîncetat lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tatăl cel mai înainte de început, pe Fiul cel împreună fără de început și pe Duhul Sfânt lăudăm, pe cei trei un Dumnezeu, neamestecat, nedespărțit, Făcător al tuturor, împărăție de aceeași putere, de sine stăpânitoare, și grăim: Binecuvântați neîncetat lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu cărbune se curățește Isaia, prevestind Cărbunele cel nematerialnic, Care S-a întrupat din tine, Fecioară, mai presus de cuget; Care arde toate păcatele cele trupești ale oamenilor, și îndumnezeiește, din milostivire, firea noastră, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Catavasia a 8-a, glasul 1

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana: (cântă Irmosul și Troparele Cântării a 9-a)

Cântarea a 9-a, glasul 1

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te! Și iarăși zic: bucură-te! Că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmos: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a înviat a treia zi din mormânt, pe Hristos, Dătătorul de viață.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care ancoră de nădejde credincioșii avându-l, ne bucurăm.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a pățimit de bună voie, și S-a îngropat, și a înviat a treia zi din mormânt.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Hristos, Paștile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care ancoră de nădejde credincioșii avându-l, ne bucurăm.

Stih: Deșteptat-ai, după ce ai adormit, pe cei morți din veac, răcnind împărătește ca un leu din Iuda.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Magdalena Maria, a alergat la mormânt și pe Hristos văzându-L, ca pe un grădinar L-a întrebat.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care ancoră de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cu un glas te fericim, Fecioară, credincioșii: Bucură-te, ușa Domnului! Bucură-te, cetate însuflețită! Bucură-te, prin care ne-a strălucit nouă astăzi lumina învierii din morți, a Celui ce S-a născut din tine.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Veselește-te, și te bucură, dumnezeiască ușă a Luminii! Că Iisus, Cel ce a apus în mormânt, a răsărit, strălucind mai luminos decât soarele, și a luminat pe toți credincioșii, Stăpână, de Dumnezeu cu har dăruită.

glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înjumătățindu-se Praznicul iudeilor, Te-ai suit, Mântuitorul meu, în templu și învățai pe toți; iar iudeii se mirau și ziceau: De unde știe carte acesta, care nu a învățat?

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Râuri de daruri izvorând Izbăvitorul meu, săvârșea minuni și semne, alungând bolile și tămăduind pe neputincioși; dar iudeii se întărâtau pentru mulțimea minunilor Lui.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe iudeii cei neascultători muștrându-i, Izbăvitorul meu grăia: Nu judecați cu părtinire, ci judecați judecată dreaptă; că și legea dezleagă ca orice om să se taie împrejur și sâmbăta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Încăput-ai în pântecele tău, Fecioară-Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Dătătorul de viață, pe Care Îl laudă toată făptura și de Care se cutremură scaunele cele de sus. Pe Acela roagă-L, Preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

glasul al 4-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Să înălțăm cu toți, acum, cântări duhovnicești și să grăim: Domnul a înviat! Să se bucure pământul, cerul să se veselească și norii să ne picure nouă ploile dreptății, celor ce prăznuim luminat și laudăm pe Hristos.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Viața celor vii, Izvorul bunătăților, Domnul, Cel ce revarsă din belșug apa învățăturilor, a grăit către femeie: Dă-Mi apă să beau, ca să-ți dau și Eu apa care secătuieste izvoarele păcatelor tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Lumină una, nedespărțită, este Unimea cea întreit strălucitoare, Tatăl cel fără de început, Fiul și Duhul, Dumnezeire una, Viață și Făcătoare a tuturor. Pe Acesta să-L laudăm credincioșii, împreună cu cei fără de trupuri, cu cântări întreit sfinte, slăvindu-L cu sfințenie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce te-ai făcut locaș al Luminii, Curată, luminează ochii sufletului meu cei întunecați prin multe meșteșugiri ale vrăjmașului; și mă învrednicește să văd lămurit, cu inimă curată, Lumina care a strălucit din tine, mai presus de cuget.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul 1

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Sfânt este Domnul...”)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă, pe glasul al 2-lea)

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (de trei ori)

Strana: (cântă)

LUMINÂNDA Paștilor, glasul al 3-lea, însăși podobia

Cu trupul adormind , ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicându-l și moartea pierzând-o, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

LUMINÂNDA Samarinencei, glasul al 2-lea, *Podobie: Femei, ascultați...*

În Samaria ai venit, Mântuitorul meu, Atotputernice, și vorbind cu femeia, ai cerut să bei apă, Cel ce din piatra cea netăiată apă ai izvorât evreilor; pe aceasta la credința Ta ai adus-o, și acum se bucură de-a pururi de viață, în ceruri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LUMINÂNDA Înjumătățirii, glasul al 2-lea, *Podobie: Femei, ascultați...*

Înjumătățindu-se Praznicul, ai venit în templu, Iubitorule de oameni, și ai zis: Cei cuprinși de sete, veniți la Mine și scoateți apă vie și sălțătoare, prin care toți veți dobândi hrană și dar și viață nemuritoare.

LAUDELE

Strana: (cântă pe glasul al 4-lea, glasul de rând)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Stihirile la Laude pe 8

Stihirile Învierii, glasul al 4-lea

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui.

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, slăvim Învierea Ta.

Stih: Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Cu crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai slobozit pe noi; și cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit; iar cu Învierea Ta

toate de bucurie le-ai umplut. Pentru aceasta, grăim Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți, scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni, Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare; și Cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur Atotputernic.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Moarte ai primit cu trupul, dându-ne nouă nemurire, Mântuitorule; și în mormânt Te-ai sălășluit, ca să ne slobozești pe noi din iad, înviindu-ne împreună cu Tine, pătimind cu adevărat ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, grăim: Slavă Ție, Dătătorule de viață Doamne, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Lăudați-I pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Pietrele s-au despicat, Mântuitorule, când s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpățâniei; înfricoșatu-s-au portarii iadului, când ai fost pus în mormânt ca un mort; că, zdrobind puterea morții, ai dăruit tuturor celor morți nesticăciune, prin Învierea Ta, Mântuitorule, Dătătorule de viață Doamne, slavă Ție!

Stihirile idiomele ale Samarinencei, glasul al 3-lea

Stih: Încordează-ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândește și dreptate.

Să se bucure astăzi cu strălucire cerul și pământul, că Hristos S-a arătat, întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pe Adam cu tot neamul, și S-a făcut vestit prin minuni. Și în Samaria venind, a stat înaintea femeii, cerând apă, Cel ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta, toți credincioșii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de voie pentru noi, după sfatul cel plin de milostivire.

glasul al 6-lea

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

Acestea zice Domnul către samarineancă: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice ție: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat ție să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Samarinencei, glasul al 6-lea

Izvorul începutului vieții, Iisus, Mântuitorul nostru, venind la fântâna patriarhului Iacob, a cerut de la femeia samarineancă apă să bea. Iar aceea spunându-I că iudeii nu au părtașie cu ei, Înțeleptul Ziditor a îndrumat-o pe ea cu cuvinte pline de blândețe, mai ales spre cererea apei celei veșnice; pe care și primind-o, a propovăduit tuturor, zicând: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul celor ascunse și Dumnezeu, Care a venit în trup să mântuiască pe om.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Născătoarei de Dumnezeu, glasul același

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a izbăvit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție!

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: (cântă pe glasul al 6-lea, glasul Stihirei)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. (de 3 ori)

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

(Apoi mai pe larg)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Strana: (apoi cântă)

Duminica, la glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest **Tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:**

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă. (se încheie lung, melodios)

(Apoi, dacă se mai spun, **Ecteniile:**

Ectenia întreită

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,

la care **Strana** răspunde cu: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

...

Apoi Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră...

Strana: Doamne, miluiește.

...

Preotul: Pace tuturor

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că al Tău este a ne milui...

Strana: Amin.

Și apoi Otpustul:

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfântă și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase...

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile...

Strana: Amin.

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Și ne-a dăruit nouă viață veșnică. Închinămu-ne Învierii Lui celei de a treia zi.

Toți cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.)